

Sygn. akt: I C 1066/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: – Sędzia SO Joanna Piwowarun – Kołakowska

Protokolant: – sekretarz sądowy Katarzyna Maciaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2017 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko zarządcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

o zapłatę

1. Zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz M. C. kwotę 100.000,00 zł (sto tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06 września 2016 roku do dnia zapłaty.

2. Zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz M. C. kwotę 12.217,00 zł (dwanaście tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1066/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 października 2016 roku, sprecyzowanym w piśmie procesowym

z dnia 08 sierpnia 2017 roku, powódka M. C. wystąpiła przeciwko pozwanemu zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., którym był (...) S.A. z siedzibą w W., wnosząc o zasądzenie na jej rzecz od (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 100.000,00 zł wraz

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06 września 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości, według norm przepisanych (pozew wraz z prezentatą potwierdzającą datę jego wniesienia – k. 4 – 5, pismo procesowe z dnia 08 sierpnia 2017 roku – 261 – 261v).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w 2014 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą

w K. wyemitowała 5.000 sztuk obligacji na okaziciela serii (...) i wartości nominalnej 1.000,00 zł każda, z czego na skutek zapisu na obligacje, powódce przydzielono 100 obligacji

o łącznej wartości nominalnej 100.000,00 zł. Podkreślono, że zgodnie z pkt 1 i 8 Warunków Emisji Obligacji, ich wykup miał nastąpić w Dniu Wykupu, którego termin ustalony został na 05 września 2016 roku. Podano, że pismem z dnia 15 września 2016 roku powódka wezwała emitenta do wykupu posiadanych obligacji, co jednak nie nastąpiło. Uzasadniając legitymację czynną pozwanego podano, że postanowieniem z dnia 01 lutego 2016 roku otwarte zostało postępowanie sanacyjne (...) sp. z o.o., zaś w świetle art. 311 ustawy prawo restrukturyzacyjne, postępowania sądowe dotyczące masy sanacyjnej mogą toczyć się wyłącznie przeciwko zarządcy (uzasadnienie pozwu – k. 5 – 8).

W piśmie z dnia 16 grudnia 2016 roku (...) S.A.

z siedzibą w W. oświadczył, że nie pełni funkcji zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., gdyż na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 24 maja 2016 roku nastąpiła zmiana zarządcy

i funkcje tę pełni aktualnie (...) S.A. z siedzibą w W. (pismo z dnia 16 grudnia 2016 roku – k. 68 – 71).

W piśmie procesowym z dnia 18 stycznia 2017 roku powódka wniosła o wezwanie do wzięcia udziału w sprawie zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. z siedzibą

w (...) S.A. z siedzibą w W. (pismo procesowe z dnia 18 stycznia 2017 roku – k. 176 – 178).

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2017 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie

w charakterze pozwanego zarządcę masy sanacyjnej (...) sp. z o.o.

w restrukturyzacji z siedzibą w (...) S.A. z siedzibą

w W. (postanowienie – k. 201).

W odpowiedzi na pozew pozwany zarządca masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. – (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zawieszenie postępowania

w sprawie oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych w oparciu o art. 310 ustawy prawo restrukturyzacyjne. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazano, że aktualnie toczy się postępowanie sanacyjne (...) sp. z o.o., zaś wierzytelność, której powódka dochodzi w niniejszej sprawie została umieszczona w spisie wierzytelności pod pozycją 503, który został zatwierdzony przez sędziego komisarza, co oznacza, że w świetle art. 102 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne, powódka dysponuje skutecznym tytułem egzekucyjnym przeciwko dłużnikowi, a zatem wydanie orzeczenia w niniejszej sprawie stało się zbędne, gdyż w przeciwnym razie powódka dysponowałaby dwoma tytułami egzekucyjnymi przeciwko dłużnikowi odnośnie tej samej wierzytelności. Podkreślono, że pozwany zarządca uznaje w całości wierzytelność powódki dochodzoną w przedmiotowej sprawie (odpowiedź na pozew – k. 147 – 155).

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2017 roku pozwany zarządca masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. – (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa, a ewentualnie umorzenie postępowania w sprawie (pismo procesowe z dnia 20 czerwca 2017 roku – k. 221 – 225).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 sierpnia 2014 roku Zarząd (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. podjął uchwałę w sprawie emisji odsetkowych obligacji zdematerializowanych na okaziciela serii (...). Zasady emisji zostały uregulowane w Warunkach Emisji Obligacji serii (...) sp. z o.o. Zgodnie z punktem 1. Warunków Emisji Obligacji, spółka miała wyemitować maksymalnie 5.000 sztuk obligacji. Wartość nominalna jednej obligacji została ustalona na kwotę 1.000,00 zł, stawka oprocentowania na 8,5% w skali roku, Dzień Emisji na 05 września 2014 roku, zaś Dzień wykupu na 05 września 2016 roku. W myśl punktu 7.3 Warunków Emisji Obligacji, w przypadku opóźnienia płatności z tytułu wykupu obligacji, wysokość odsetek od dnia następującego po Dniu Wykupu miała zostać ustalona według obowiązującej w tym czasie stopy odsetek ustawowych. Stosownie do treści punktu 8. Warunków Emisji Obligacji, wykup obligacji miał zostać przeprowadzony w Dniu Wykupu poprzez wypłatę obligatariuszom kwoty w wysokości równej wartości nominalnej jednej obligacji za każdą obligację (**dowód** : Warunki Emisji Obligacji serii (...) sp. z o.o. – k. 27 – 36).

M. C. nabyła 100 obligacji na okaziciela serii (...) sp. z o.o.

z siedzibą w K., o wartości nominalnej 1.000,00 zł każda, z terminem wykupu do dnia 05 września 2016 roku, zarejestrowanych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. (...) zostały przydzielone M. C. na podstawie uchwały Zarządu (...) sp. z o.o. z dnia 05 września 2014 roku (**dowody** : świadectwo depozytowe numer (...) – k. 26, uchwała z dnia 05 września 2016 roku – k. 171 – 172).

W związku z niewykupieniem przez (...) sp. z o.o. obligacji posiadanych przez M. C. w Dniu Wykupu, pismem z dnia 15 września 2016 roku M. C. wezwała (...) Sp. z o.o. do wykupu 100 sztuk obligacji na okaziciela serii (...) o łącznej

wartości nominalnej 100.000,00 zł w terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Pismo zostało wysłane na adres (...) sp. z o.o. ujawniony w KRS i odebrane w dniu 19 września 2016 roku (**dowody**: pismo z dnia 15 września 2016 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 38 – 40).

Do dnia zamknięcia rozprawy (...) Sp. z o.o. nie dokonała wykupu od M. C. posiadanych przez nią 100 obligacji serii (...) o łącznej wartości nominalnej 100.000,00 zł (okoliczność bezsporna).

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 01 lutego 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GR 1/16 otwarto postępowanie sanacyjne (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w K..

Do pełnienia funkcji zarządcy masy sanacyjnej spółki pierwotnie wyznaczona została (...) S.A. z siedzibą w W., natomiast na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 24 maja 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GRs 1/16 funkcję zarządcy masy sanacyjnej powierzono (...) S.A. z siedzibą w W. (**dowody**: postanowienie z dnia 01 lutego 2016 roku – k. 79 – 83, postanowienie z dnia 24 maja 2016 roku – k. 84, wyciąg z MSiG – k. 85, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 264 – 267).

W spisie wierzytelności sporządzonym przez zarządcę masy sanacyjnej pod pozycją 503 wymieniono wierzytelność obligatariuszy obligacji serii (...) w łącznej kwocie 5.322.500,00 zł. Nie wskazano wysokości wierzytelności poszczególnych obligatariuszy.

W spisie wierzytelności zarządca wskazał składniki majątku emitenta obligacji, na których ustanowiono zabezpieczenie rzeczowe praw obligatariuszy oraz stwierdził, że prawdopodobnie obligatariusze nie zostaną zaspokojeni z przedmiotu zabezpieczenia

w zakresie kwoty 3.419.727,41 zł, zaznaczając jednak, iż nie można wykluczyć, że obligatariusze w ogóle nie zostaną zaspokojeni z przedmiotu zabezpieczenia. Do reprezentowania wszystkich obligatariuszy obligacji serii (...) ustanowiono kuratora w osobie K. T.. Postanowieniami z dnia 15 lutego 2017 roku i 12 kwietnia 2017 roku Sędzia komisarz zatwierdził wyżej wskazany spis wierzytelności (**dowody**: wyciąg ze spisu wierzytelności – k. 169 – 170, postanowienie z dnia 15 lutego 2017 roku – k. 249, postanowienie z dnia 12 kwietnia 2017 roku – k. 250).

Postanowieniem z dnia 09 marca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII GRs 1/16 Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie umorzył postępowanie sanacyjne prowadzone wobec dłużnika (...) Sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w K.. Powyższe postanowienie stało się prawomocne z dniem 05 kwietnia 2017 roku (**dowód**: postanowienie – k. 226, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 264 – 267).

Dłużnik (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz niektórzy spośród jego wierzycieli złożyli w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie uproszczone wnioski o ogłoszenie upadłości dłużnika. Sprawa z wniosku dłużnika została zarejestrowana pod sygn. akt VIII Gu 278/17, a następnie połączona ze sprawą z wniosku wierzycieli, która toczyła się pod sygn. akt VIII Gu 267/17, do wspólnego rozpoznania

i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VIII Gu 267/17. Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII Gu 267/17 Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie oddalił uproszczone wnioski o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 06 lipca 2017 roku. Przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie pod sygn. akt VIII Gu 290/17, VIII Gu 302/17 i VIII Gu 316/17 toczą się obecnie sprawy zainicjowane uproszczonymi wnioskami wierzycieli o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. Na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie, w wyżej wymienionych sprawach nie wydano merytorycznych rozstrzygnięć. Ponadto w sprawie o sygn. akt VIII Gu 543/17 toczącej się na skutek uproszczonego wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. zarządzono zwrot wniosku w dniu 01 września 2017 roku (okoliczności bezsporne, a nadto notatki urzędowe – k. 260, 301, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru Przedsiębiorców KRS – k. 264 – 267).

W piśmie z dnia 30 czerwca 2017 roku R. K. będący jedynym członkiem Zarządu (...) sp. z o.o. złożył oświadczenie o rezygnacji z pełnienia tej funkcji. Zarządca masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. złożył wniosek o zmianę danych w rejestrze przedsiębiorców KRS oraz wniosek o ustanowienie kuratora dla (...) Sp. z o.o. (**dowody**: kserokopia oświadczenia o rezygnacji z funkcji członka Zarządu – k. 276, wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców KRS wraz z dowodem nadania – k. 284 – 292, wniosek o ustanowienie kuratora wraz z dowodem nadania – k. 293 – 296, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru Przedsiębiorców KRS – k. 264 – 267).

Powyższy stan faktyczny, który w istocie był pomiędzy stronami bezsporny, Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, które nie pozostawały ze sobą w sprzeczności i których autentyczności

i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy nie zakwestionowała skutecznie żadna ze stron niniejszego postępowania.

Wobec niekwestionowania złożonych do akt kserokopii

i wydruków dokumentów brak było podstaw do żądania złożenia wyżej wymienionych dokumentów w oryginale.

Powyższe dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, w zestawieniu ze sobą tworzą spójny stan faktyczny i brak jest zdaniem Sądu przesłanek do odmówienia im mocy dowodowej w zakresie, w jakim stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powódka występując przeciwko zarządcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. domagała się zasądzenia na jej rzecz od tej spółki kwoty 100.000,00 zł z tytułu wykupu 100 obligacji na okaziciela serii (...) o wartości nominalnej 1.000,00 zł każda. Podkreślić trzeba, że jakkolwiek zarządca (...) sp. z o.o. przyznał okoliczności faktyczne stojące u podstaw powództwa oraz wskazał, że uznaje w całości wierzytelność powódki dochodzoną w niniejszej sprawie, to jednak konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa lub umorzenie postępowania, co nie pozwala przyjąć, że w niniejszej sprawie doszło w istocie do skutecznego uznania powództwa, albowiem z całokształtu stanowiska zajmowanego przez pozwanego w toku sprawy wynika, że jego oświadczenie o uznaniu w całości wierzytelności dochodzonej w niniejszej sprawie przez powódkę należy traktować jedynie jako przyznanie okoliczności faktycznych stanowiących jego podstawę, nie zaś uznanie powództwa.

Odnosząc się w dalszej kolejności do kwestii legitymacji biernej należy zauważyć, że na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 01 lutego 2016 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VIII GR 1/16 otwarto postępowanie sanacyjne D. P.. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w K. oraz ustanowiono zarządcę masy sanacyjnej, którym pierwotnie był (...) S.A. z siedzibą w W., a od dnia 24 maja 2016 roku funkcję tę pełni (...) S.A. z siedzibą w W.. Stosownie do treści art. 310 zdanie pierwsze ustawy prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1508), otwarcie postępowania sanacyjnego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądownoadministracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Zgodnie z art. 311 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 roku prawo restrukturyzacyjne, postępowania sądowe, administracyjne, sądownoadministracyjne i przed sądami polubownymi dotyczące masy sanacyjnej mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez zarządcę albo przeciwko niemu. Postępowania te zarządca prowadzi w imieniu własnym na rzecz dłużnika. W takim stanie rzeczy, skoro powództwo w niniejszej sprawie wytoczono w dniu 12 października 2016 roku, to zostało ono prawidłowo skierowane przeciwko zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. Stosownie do treści art. 27 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne, nadzorca sądowy

i zarządca pełnią swoje funkcje do dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego albo uprawomocnienia się postanowienia o jego umorzeniu. W myśl natomiast art. 27 ust. 2 tej ustawy, jeżeli został złożony uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego albo uproszczony wniosek o ogłoszenie upadłości, nadzorca sądowy i zarządca pełnią swoje funkcje do dnia otwarcia postępowania sanacyjnego albo ogłoszenia upadłości, albo do dnia uprawomocnienia się postanowienia o oddaleniu uproszczonego wniosku albo jego odrzuceniu, albo umorzeniu

postępowania o otwarcie postępowania sanacyjnego albo ogłoszenie upadłości. Zgodnie zaś z art. 329 ust. 1 i 2 ustawy prawo restrukturyzacyjne,

z dniem zakończenia postępowania albo uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania dłużnik odzyskuje prawo zarządu majątkiem, jeżeli był go pozbawiony lub było ono ograniczone, chyba że układ stanowi inaczej. W przypadku złożenia uproszczonego wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego albo o ogłoszenie upadłości dłużnik odzyskuje prawo zarządu majątkiem, jeżeli był go pozbawiony lub było ono ograniczone z dniem prawomocnego oddalenia lub odrzucenia wniosku albo umorzenia postępowania o otwarcie postępowania sanacyjnego albo ogłoszenia upadłości. W tym kontekście podnieść trzeba, że postanowieniem z dnia 09 marca 2017 roku, prawomocnym z dniem 05 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie umorzył postępowanie sanacyjne prowadzone wobec dłużnika (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z siedzibą w K.. Niemniej jednak, jak wynika z ustalonych w sprawie okoliczności, przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie toczą się sprawy zainicjowane uproszczonymi wnioskami o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. złożonymi przez jej wierzycieli, które na dzień zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie nie zostały prawomocnie zakończone. W tej sytuacji nie może budzić wątpliwości, że na dzień zamknięcia rozprawy, podmiotem wyłącznie legitymowanym biernie w przedmiotowej sprawie był zarządca (...) sp. z o.o., którą to funkcję pełni (...) S.A. z siedzibą w W.. Nadmienić przy tym trzeba, że bez znaczenia dla niniejszego postępowania pozostawała okoliczność, że w jego toku jedyny członek Zarządu złożył rezygnację, co skutkowało tym, iż spółka nie posiadała organów uprawnionych do jej reprezentowania. Wprawdzie po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego dłużnik (...) sp. z o.o. pozostała stroną stosunku materialnoprawnego, którego dotyczy niniejsze postępowanie, jednak w świetle przytoczonego już art. 311 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne, to zarządca posiada legitymację formalną do występowania w niniejszej sprawie, a zatem to on jest stroną niniejszego postępowania.

Przechodząc do merytorycznej oceny dochodzonego przez powódkę roszczenia stwierdzić należy, że było ono uzasadnione w całości. Zresztą okoliczności dotyczące łączącego powódkę z (...) sp. z o.o. stosunku zobowiązaniowego nie były sporne, gdyż zostały wyraźnie przyznane przez pozwanego zarządcę. Faktem jest, że powódka nabyła 100 zdematerializowanych obligacji na okaziciela serii (...) o wartości nominalnej 1.000,00 zł każda, wyemitowanych przez (...) sp. z o.o. w 2014 roku. Zgodnie z punktem 8. Warunków Emisji Obligacji, wykup obligacji miał zostać przeprowadzony w Dniu Wykupu poprzez wypłatę obligatariuszom kwoty w wysokości równej wartości nominalnej jednej obligacji za każdą obligację, zaś w punkcie 1. Warunków Emisji Obligacji Dzień Wykupu został ustalony na 05 września 2016 roku. Niesporne jest, że pomimo nadejścia Dnia Wykupu, (...) sp. z o.o. nie wykonała swojego zobowiązania i nie wykupiła od powódki posiadanych przez nią obligacji. Bez odzewu ze strony (...) sp. z o.o. pozostało także pismo powódki zawierające wezwanie do wykupu i zapłaty kwoty wykupu, które zostało doręczone spółce w dniu 19 września 2016 roku. W tej sytuacji, roszczenie powódki o zapłatę kwoty 100.000,00 zł, stanowiącej łączną wartość nominalną posiadanych przez nią 100 obligacji (...) sp. z o.o. było bezsprzecznie usprawiedliwione. Odnosząc się zaś do kwestii odsetek ustawowych za opóźnienie należnych od głównego roszczenia, zauważyć trzeba, że w myśl punktu 7.3 Warunków Emisji Obligacji, w przypadku opóźnienia płatności z tytułu wykupu obligacji, wysokość odsetek od dnia następującego po Dniu Wykupu zostanie ustalona według obowiązującej w tym czasie stopy odsetek ustawowych. W tej sytuacji, skoro Dzień wykupu został ustalony na dzień 05 września 2016 roku, to roszczenie o zapłatę ceny wykupu stało się wymagalne w dniu 06 września 2016 roku i od tej też daty należały się powódce odsetki ustawowe za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 1 k.c.

Wyjaśnić przy tym należy, że w okolicznościach sprawy, pomimo posiadania przez zarządcę dłużnika (...) sp. z o.o. wyłącznej legitymacji biernej, dochodzone przez powódkę świadczenie podlegało zasądzeniu od (...) Sp. z o.o., a nie od zarządcy.

W orzecznictwie dotyczącym postępowań upadłościowych wskazuje się, że z dniem ogłoszenia upadłości upadły traci legitymację do występowania w sprawach dotyczących masy, pozostaje natomiast stroną w znaczeniu materialnoprawnym, jako podmiot stosunku prawnego, z którego wyniknął spór. Brak legitymacji formalnej upadłego nie jest równoznaczny z brakiem po jego stronie zdolności prawnej, tj. zdolności bycia podmiotem praw i obowiązków, a syndyk prowadzi postępowanie sądowe na rzecz upadłego; świadczenia stanowiące przedmiot postępowania

zasądzane są na rzecz lub od upadłego (tak Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 07 października 2004 roku, IV CK 86/04, Legalis numer 67325, z dnia 16 stycznia 2009 roku, III CSK 244/08, Legalis numer 235114 i z dnia 19 stycznia 2012 roku, IV CSK 206/11, Legalis numer 480487 oraz w postanowieniu z dnia 21 lipca 2011 roku, V CZ 37/11, Legalis numer 1182802). Pogląd Sądu Najwyższego jest aktualny również w odniesieniu do zarządcy wyznaczonego w postępowaniu sanacyjnym

i znajduje uzasadnienie w konstrukcji pozycji prawnej zarządcy, która określa zarządcę jako podmiot działający w imieniu własnym, ale na rzecz dłużnika. W konsekwencji, jako stronę formalną należy oznaczyć zarządcę, ale jako stronę materialną, czyli podmiot, od którego ma być zasądzone roszczenie lub na rzecz którego ma być zasądzone roszczenie, należy oznaczyć dłużnika (tak A. Hrycaj w komentarzu do art. 311 ustawy prawo restrukturyzacyjne, LEX). Należy przy tym zwrócić uwagę, że oznaczając w wyroku stroną pozwaną Sąd przyjął, iż jest nim zarządca (...) sp. z o.o., a nie zarządca masy sanacyjnej (...) sp. z o.o., co wynikało z faktu, że postępowanie sanacyjne (...) sp. z o.o. zostało już prawomocnie zakończone, a więc na dzień zamknięcia rozprawy w przedmiotowej sprawie masa sanacyjna już nie istniała, zaś zarządca pełnił swoją dotychczasową funkcję z mocy art. 27 ust. 2 ustawy prawo restrukturyzacyjne.

Sąd Okręgowy nie podziela przy tym stanowiska pozwanego zarządcy, że wydanie wyroku w niniejszej sprawie było zbędne, gdyż powódka dysponuje już tytułem egzekucyjnym przeciwko (...) sp. z o.o. dotyczącym wierzytelności z tytułu wykupu obligacji serii (...), którym zdaniem pozwanego jest wyciąg ze spisu wierzytelności zatwierdzonego przez sędziego komisarza. Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne, po prawomocnej odmowie zatwierdzenia układu lub prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności, zawierający oznaczenie wierzyciela i przysługującej mu wierzytelności, stanowi tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi. Podkreślić trzeba, że tytuł egzekucyjny powinien spełniać łącznie pięć cech: posiadać znamiona dokumentu urzędowego, wskazywać roszczenie wierzyciela i obowiązek dłużnika, spełniać wymogi przewidziane prawem, zawierać stwierdzenie, iż dany obowiązek nadaje się do wykonania w drodze egzekucji oraz zawierać zrozumiałą treść (zob. E. Wengerek, Sądowe postępowanie egzekucyjne w sprawach cywilnych, Warszawa 1978, s. 150 – 151). Każdy tytuł egzekucyjny powinien zawierać dokładne oznaczenie wierzyciela, dłużnika oraz świadczenia, które ma być spełnione (zob.

J. Jankowski (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do art. 776 k.p.c., Legalis). Jak wskazuje się w doktrynie, dla uznania wyciągu z zatwierdzonego spisu wierzytelności za tytuł egzekucyjny w rozumieniu przepisu art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. konieczne jest, aby taki wyciąg obejmował wierzytelności tylko jednego wierzyciela, przy czym powinien on dokładnie określać te wierzytelności, wraz z odsetkami i ewentualnie kosztami. Tylko taki wyciąg może być zaopatrzony klauzulą wykonalności, którą in concreto powinien nadać sąd prowadzący dane postępowanie restrukturyzacyjne (zob. S. Gurgul, Prawo upadłościowe. Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz, wyd. 10, Warszawa 2016, Legalis).

Przenosząc przedstawione rozważania natury teoretycznej na grunt niniejszej sprawy wskazać trzeba, że w toku postępowania sanacyjnego zarządca masy sanacyjnej sporządził spis wierzytelności przysługujących różnym podmiotom względem dłużnika (...) sp. z o.o., który następnie został zatwierdzony przez sędziego komisarza. W przedmiotowym spisie wierzytelności pod pozycją 503 wymieniono wierzytelność obligatariuszy obligacji serii (...) w łącznej kwocie 5.322.500,00 zł. Podkreślić przy tym trzeba, że w spisie, podług treści art. 366 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne, umieszczono jako jedną całość wierzytelność obligatariuszy obligacji serii (...), która rzeczywiście przysługuje różnym podmiotom w różnych częściach (powódce w zakresie kwoty 100.000,00 zł). W spisie wierzytelności nie wymieniono natomiast wierzytelności poszczególnych obligatariuszy oraz ich wysokości. W rezultacie, załączony do akt niniejszej sprawy wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności obejmuje wierzytelność przysługującą kilku wierzycielom będącym obligatariuszami akcji serii (...), a jednocześnie nie wymienia tych wierzycieli i nie wskazuje jaki jest ich udział w tej wierzytelności oraz wysokość odsetek przysługujących każdemu z nich. W tej sytuacji, takiego wyciągu ze spisu wierzytelności nie sposób uznać za tytuł egzekucyjny, który mógłby stanowić podstawę egzekucji wierzytelności przysługującej powódce z tytułu wykupu obligacji, skoro nie ujawniono w nim powódki jako wierzyciela oraz nie wskazano dokładnie wierzytelności powódki i jej wysokości, a tego wymaga wyraźnie art. 102 ust. 1 ustawy prawo restrukturyzacyjne. Reasumując, stwierdzić trzeba, że przedstawiony przez

pozwanego zarządcę wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności obejmujący łącznie wierzytelność wszystkich obligatariuszy obligacji serii (...) wyemitowanych przez (...) sp. z o.o. nie stanowił przeszkody do wydania w niniejszej sprawie wyroku uwzględniającego roszczenie powódki z tytułu wykupu obligacji.

Podkreślić również trzeba, że wywiedzione powództwo podlegałoby uwzględnieniu także w przypadku uznania, że przedmiotowy wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności obejmujący łącznie wierzytelność wszystkich obligatariuszy obligacji serii (...) stanowi tytuł egzekucyjny. Wprawdzie w takim przypadku istniałoby ryzyko, że w obrocie funkcjonowałyby dwa tytuły egzekucyjne dotyczące tej samej wierzytelności, jednak taka sytuacja nie jest niczym wyjątkowym. Przykładowo, wierzyciel posiadający tytuł egzekucyjny w postaci ugody sądowej lub aktu notarialnego (art. 777 pkt 1 i 4 k.p.c.) także może wystąpić z powództwem o należność objętą ugodą lub aktem notarialnym. Wyegzekwowanie jednego z tytułów powoduje wygaśnięcie zobowiązania. W razie próby ponownego wyegzekwowania tej samej należności w oparciu o drugi tytuł egzekucyjny dłużnik może w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego żądać pozbawienia drugiego tytułu wykonalności (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Ponadto, w obrocie może funkcjonować wyciąg ze spisu wierzytelności i uprzednio wydany inny tytuł egzekucyjny dotyczący tej samej wierzytelności. W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego w oparciu o inny niż wyciąg ze spisu wierzytelności tytuł egzekucyjny dłużnik może się bronić przed takim tytułem powództwem opozycyjnym na podstawie art. 840 k.p.c. (zob. A. Jakubecki (w:)

A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze, Warszawa 2010, s. 568). Warto również zwrócić uwagę, że stanowisko zakładające możliwość istnienia dwóch równorzędnych tytułów egzekucyjnych dotyczących tej samej wierzytelności, jednego będącego wyciągiem ze spisu wierzytelności oraz drugiego, będącego wyrokiem sądowym, ma swoje oparcie również w treści art. 310 ustawy restrukturyzacyjnej, gdzie wyraźnie dopuszczono możliwość wszczęcia postępowania sądowego w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Wprowadzając tego rodzaju regulację, racjonalny ustawodawca musiał liczyć się z tym, że w razie wytoczenia powództwa o wierzytelność umieszczoną już w spisie wierzytelności, istnieje możliwość powstania dwóch tytułów egzekucyjnych. W ocenie Sądu Okręgowego, sam tylko brak interesu prawnego w uzyskaniu drugiego tytułu egzekucyjnego (przy założeniu, że przedmiotowy wyciąg ze spisu wierzytelności posiada walor tytułu egzekucyjnego), nie może być podstawą odrzucenia pozwu lub oddalenia powództwa (tak też D. Pawłyszczke, Postępowanie układowe – skutki prawne dla wierzycieli, PPH 3/1994). Ponadto, nie można zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, że wydanie wyroku w niniejszej sprawie jest zbędne, skoro po pierwsze, wyciąg z zatwierdzonego spisu wierzytelności nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a po drugie, wyciąg ten nigdy nie będzie obejmował dalszych odsetek, tj. odsetek za okres po dniu otwarcia postępowania (art. 79 ust. 2 ustawy prawo restrukturyzacyjnej).

Odnosząc się do kwestii kosztów postępowania stwierdzić należy, iż w sprawie nie było podstaw do zastosowania art. 310 ustawy prawo restrukturyzacyjnej, w świetle którego, jakkolwiek otwarcie postępowania sanacyjnego nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych (...) w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności, to jednak koszty postępowania obciążają wszczynającego postępowanie, jeżeli nie było przeszkód do umieszczenia wierzytelności

w całości w spisie wierzytelności. W okolicznościach sprawy nie było sporu co do tego, że nie istniała jakakolwiek przeszkoda do umieszczenia wierzytelności powódki dochodzonej

w niniejszej sprawie w spisie wierzytelności sporządzonej w prowadzonym w stosunku do (...) sp. z o.o. postępowaniu sanacyjnym. Zresztą, przedmiotową wierzytelność ostatecznie umieszczono w rzeczonym spisie wierzytelności. Nie oznacza to jednak, że aktualizowały się przesłanki rozstrzygnięcia o kosztach niniejszego postępowania na podstawie art. 310 ustawy prawo restrukturyzacyjnej. Zauważyć bowiem trzeba, że wierzytelność powódki z tytułu wykupu obligacji została umieszczona w spisie wierzytelności w ramach jednej, ujętej łącznie wierzytelności przysługującej wszystkim obligatariuszom obligacji serii (...). W spisie nie wymieniono natomiast powódki jako wierzyciela, ani wysokości jej wierzytelności, co jak już wyżej podkreślono oznacza, że wyciąg z takiego spisu nie stanowi dla nie tytułu egzekucyjnego. W tej sytuacji powódka miała interes prawny w uzyskaniu tytułu egzekucyjnego w niniejszej sprawie, co uzasadniało rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w oparciu o ogólne zasady, tj. art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

w związku z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych

(Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 października 2016 roku z uwagi na wniesienie pozwu w sprawie w dniu 12 października 2016 roku (zob. § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. z 2016 roku, poz. 1667), poprzez zasądzenie na rzecz wygrywającej sprawę powódki od (...) sp. z o.o.

z siedzibą w K. kwoty 12.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwoty 5.000,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej, kwoty 7.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wyjaśnić przy tym trzeba, że Sąd uznał za niezasadny wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości, gdyż nakład jego pracy nie był wyższy niż przeciętny, a sprawa, poza kwestiami formalnymi, nie była skomplikowana.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzekł jak w sentencji wyroku.